

СЛОВО ПЯНИГЫРИЧЕСКО на УСПЕНИЕ БОГОРОДИЧНО.



„Предста царица ѿдеснѹ тебѣ, въ ризахъ по-
злащѣнныхъ ѿ дѣла, преиспещрена.“

(Псал. 44, ст. 18.)

Това ѣ най-живото, и прилично изображение на преставленната на небесата Богоматерь, което е изобразилъ съ богодвижимо перо Пророкоцарьтъ: и за зрителството на това изображение призовавамъ днесъ очити на вашето благоговейно помышленіе о праздниколюбиво съзраніе. Не уважайте тѣкъ доло скърбениты знакове на смърть-та: тамъ сирѣчь, гдѣто сѣ вижда едно тѣло мъртво прострѣно отгорѣ на единъ одъръ, и сѣ погребѣва честно отъ священниты Апостолы, чѣдно събраниты отъ земниты краища. Въ свѣтѣйшата Дѣва сичко быде по-горѣ отъ человекъ: въ това само показа, че вѣше отъ естество человекеско, защото днесъ сѣ вижда, че е отъ естество смъртно; нъ и въ това сѣ явихъ преимъществата на Божіята благодать: защото, какъто кога заче въ ѹтробата си всенепорочната Маріа, зачатіето быде безсѣменно, и когато роди, рождеството быде нерастлѣнно, тѣи когато ѹмре, ѹмираньето быде безсмъртно.

Не е смърть не тѣзи, каквото онаѣ, мъчителницата на нашиа родъ, сынътъ на клѣтвата, и бащата на истлѣніето, комото въ мрачното си царство държи плѣнникъ Адамовото наслѣдіе. Тѣзи е или единъ сладкъ сънь, съсъ който е поискала всенепорочната Владичица, като да почине малко въ краѣ на тлѣнніа този животъ, за да започне пѣтъ на онзи нетлѣнніа: или едно чѣдно истѣпленіе отъ божественна любовь, въ комото преблаженната онаѣ дѣша, като вхрзаше да пристигне по-скоро при възлюбленніа Божественъ Сынъ, остави за малко съжителственното си тѣло, нъ и това подобно като сѣ носаше отъ Хердѣмска колесницѣ, послѣдова истіа пѣтъ, и сѣ възскачи прославлено на небесата.

Виждте гровътъ въ селото Гедсиманіа, и ще го намѣрите пра-